

- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, — vai Direktīvas 2006/112 176. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kura vēlējusies izmantot tai piešķirto iespēju neietvert tiesības atskaitīt priekšnodokli par atsevišķām precēm un pakalpojumiem, un kura izdevumu kategorijas ir definējusi šādi — preces un pakalpojumi, kas ir paredzēti darījumiem bez atlīdzības vai citām darbībām, izņemot nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, izņemot ZDDS 70. panta 3. punktā paredzētos gadījumus —, ir izpildījusi nosacījumu, ka ir jānorāda pietiekami definētu preču un pakalpojumu kategorija, proti, jādefinē tie pēc rakstura?
- 4) Atkarībā no atbildes uz 3. jautājumu, — kā ir jāvērtē nodokļa maksātāja iegādāto preču vai pakalpojumu mērķis (izmantošana vai izmantošana nākotnē), ņemot vērā Direktīvas 2006/112 168. un 173. pantu: kā nosacījums sākotnējai tiesību atskaitīt priekšnodokli esamībai vai kā pamats tam, lai koriģētu tiesību atskaitīt priekšnodokli apjomu?
- 5) Ja mērķis (izmantošana) ir jāvērtē kā pamats tam, lai koriģētu tiesību atskaitīt priekšnodokli apjomu, — kā ir jāinterpretē Direktīvas 2006/112 173. panta norma: vai tajā korekciju veikšana ir paredzēta arī gadījumos, kad preces un pakalpojumi vispirms tiek izmantoti darbībai, kuru neapliek ar nodokli, vai arī kad tie pēc iegādes netiek izmantoti vispār, bet ir uzņēmuma rīcībā un [taksācijas] periodā pēc to iegādes tiek iekļauti nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamajā darbībā?
- 6) Ja Direktīvas 2006/112 173. pants būtu interpretējams tādējādi, ka paredzētā koreģēšana attiecas arī uz gadījumiem, kad preces vai pakalpojumi pēc to iegādes vispirms tiek izmantoti darbībai, kuru neapliek ar nodokli, vai arī netiek izmantoti vispār, tomēr pēc tam tiek iekļauti nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamajā darbībā, — vai tad, — ņemot vērā ierobežojumu saskaņā ar ZDDS 70. panta 1. punkta 2. apakšpunktu un apstākli, ka atbilstoši ZDDS 79. panta 1. un 2. punktam korekcijas tiek izdarītas vienīgi gadījumos, kad preces, kuru sākotnējā izmantošana atbilst nosacījumiem priekšnodokļa atskaitīšanai, vēlāk tiek izmantotas tādā veidā, kas šiem nosacījumiem neatbilst, — ir jāpamatojas uz to, ka dalībvalsts ir izpildījusi pienākumu reglamentēt visiem nodokļa maksātājiem tiesības atskaitīt priekšnodokli cik vien iespējams droši un taisnīgi?
- 7) Atkarībā no atbildēm uz iepriekšējiem jautājumiem, — vai ir jāpamatojas uz to, ka atbilstoši Bulgārijas ZDDS reģistrēts nodokļa maksātājs saskaņā ar ZDDS paredzēto tiesisko regulējumu par tiesību atskaitīt priekšnodokli ierobežošanu un tiesību atskaitīt priekšnodokli apjoma koriģēšanu apstākļos, kādi ir pamata lietā, un ņemot vērā Direktīvas 2006/112 168. pantu, ir tiesīgs saistībā ar precēm un pakalpojumiem, ko tam piegādājis vai sniedzis cits nodokļa

maksātājs, atskaitīt priekšnodokli tajā [taksācijas] periodā, kurā šīs preces un pakalpojumi tam piegādāti vai sniegti un kurā nodoklis ir kļuvis iekasējams?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. martā — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-119/11)

(2011/C 145/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac un C. Soulay)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, kopš 2007. gada 1. janvāra piemērojot 2,10 % PVN likmi ieņēmumiem, kas iegūti pie ieejām pirmo koncertu izrādēs, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni, Francijas Republika nav izpildījusi PVN direktīvas (¹) 99. un 110. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija pārmet atbildētājai, ka tā kopš 2007. gada 1. janvāra ir piemērojusi 2,10 % PVN likmi ieņēmumiem, kas iegūti pie ieejām pirmo koncertu izrādēs, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni, iepriekšējo 5,5 % vietā.

Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar PVN direktīvas 110. pantu dalībvalstis, kuras 1991. gada 1. janvārī piemēroja PVN samazinātās likmes, kas ir zemākas par 5 % minimālo likmi, var turpināt tās piemērot. Tomēr šis pants neļauj dalībvalstīm ieviest jaunas atkāpes, vai paplašināt 1991. gada 1. janvārī esošo atkāpju piemērošanas jomu, kas pēc šī datuma tika samazināta.

Tomēr tieši tā tas ir šajā gadījumā, jo atbildētāja no 1997. gada 1. janvāra ir samazinājusi tās atkāpes piemērošanas jomu, kas 1991. gada 1. janvārī pastāvēja attiecībā uz PVN samazināto likmi, un apzināti nav piemērojusi to ieņēmumiem, kas iegūti, pārdodot pirmo koncertu biļetes, “kas ļauj skatīties vienīgi koncertus, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni”. Paplašinot direktīvā paredzētās atkāpes piemērošanas jomu, Francijas Republika ir pārkāpusi tās mērķus.

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itālija) — kriminālprocess pret Yeboah Kwadwo

(Lieta C-120/11)

(2011/C 145/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Lietas dalībnieks pamata procesā

Yeboah Kwadwo

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā lojālas sadarbības, direktīvu lietderīgas iedarbības, samērīguma un uz ārvalstnieka, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, atgriešanās vērstu piespiedu pasākumu efektivitātes principu, Direktīvas 2008/115/EK (¹) 2., 15. un 16. pants neļauj apsūdzēt un sodīt — paredzot sodu līdz 4 gadiem gadījumā, ja netiek izpildīts pirmais izbraukšanas rīkojums, un — līdz 5 gadiem gadījumā, ja nav ievēroti turpmākie Questore rīkojumi — ārvalstnieku, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi un kas vienkārši nav izpildījis administratīvās iestādes izdoto lēmumu par izraidīšanu un izbraukšanas rīkojumu?

(¹) OV L 348, 98. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 9. martā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — A Oy

(Lieta C-123/11)

(2011/C 145/24)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: A Oy

Atbildētāja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar LESD 49. un 54. pantu ir paredzēts, ka iegūstošajai sabiedrībai, apliekot to ar nodokli, ir tiesības atskaitīt zaudējumus, kas pievienojamai sabiedrībai, kura ir dibināta citā dalībvalstī, saimnieciskās darbības rezultātā radušies iepriekšējos gados pirms apvienošanas, ja iegūstošajai sabiedrībai nepaliek pastāvīgā pārstāvniecība pievienojamās sabiedrības dalībvalstī un tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem pievienojamās sabiedrības zaudējumus var atskaitīt vienīgi tad, ja pievienojamā sabiedrība ir Somijas sabiedrība vai ja zaudējumi ir radušies šajā valstī esošā pastāvīgā pārstāvniecībā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai LESD 49. un 54. pantam ir nozīme attiecībā uz to, vai atskaitāmo zaudējumu apmērs ir jāaprēķina saskaņā ar tās valsts nodokļu tiesību aktiem, kurā iegūstošā sabiedrība ir dibināta, vai arī par atskaitāmajiem zaudējumiem uzskatāmi pievienojamās sabiedrības zaudējumi, kas radušies tās dibināšanas valstī un konstatēti pēc šīs valsts tiesību aktiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. martā iesniedza Administrativen Sad Varna (Bulgārija) — OOD Provaliinvest/Direktor na Direkcia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Lieta C-129/11)

(2011/C 145/25)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Varna